

Sygn. akt IV P 15/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Alina Kordus-Krajewska

Protokolant: sekretarz sądowy Michał Ziółkowski

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2020 roku

sprawy z powództwa Z. J. (1)

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o odszkodowanie

I. Odrzuca pozew o zapłatę odszkodowania w związku pozostawaniem powoda bez pracy, brakiem zasiłku dla bezrobotnych, brakiem świadczenia przedemerytalnego,

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. Przyznaje adwokat M. S. (1) ze Skarbu Państwa Sądowi Rejonowemu w Toruniu kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych), podwyższoną o należny podatek od towarów i usług w wysokości 414 zł (czteryście czternaście złotych), tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu,

IV. Oplatą od pozwu obciąża Skarb Państwa.

IVP 15/19

UZASADNIENIE

Powód Z. J. (1) wniósł pozew przeciwko pozwanej (...) Spółce z o.o. w T. o zapłatę 20.000 zł tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu pozwu powód powoływał się na niewydanie prawidłowego świadectwa pracy, co spowodowało, że powód przez 10 miesięcy pozostawał bez pracy, pozostawał bez zasiłku dla bezrobotnych, utrzymywał się z zaciągniętych pożyczek i utracił zdrowie, świadczenie przedemerytalnego nie otrzymał a następnie otrzymał ale zaniżone, otrzymał zaniżoną emeryturę.

Na rozprawie w dniu 4 czerwca 2020r. został zgłoszony wniosek o zwrot nieopłaconej pomocy prawnej pełnomocnika z urzędu.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie IV P 667/11, prowadzonej przed Sądem Rejonowym – Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu powód skierował pozew przeciwko byłemu pracodawcy (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w T., w którym m.in. sprostowania świadectwa pracy w zakresie długości okresu zatrudnienia, trybu rozwiązania umowy o pracę oraz faktu nie wykorzystania urlopu wypoczynkowego, a także zapłaty odszkodowania za niewydanie świadectwa pracy.

Wyrokiem z dnia 7 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy nakazał pozwanej, aby sprostowała świadectwo pracy wydane powodowi w żądanym przez niego zakresie (pkt. II sentencji), oddalił roszczenie o zapłatę odszkodowania z art. 99 kp (pkt. VIII sentencji). W uzasadnieniu wyroku, w ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy podkreślił: „Po otrzymaniu świadectwa pracy (stwierdzającego m.in., że stosunek pracy trwał od 18.10.2010 r. do 6.06.2011 r. i rozwiązał się na podstawie art. 30 § 1 kp, na wniosek pracownika oraz że powód wykorzystał urlop wypoczynkowy wymiarze 12 dni, 96 godzin), powód przesłał w dniu 18 listopada 2011 r. wniosek o sprostowanie świadectwa pracy co do okresu zatrudnienia (od 4.05.2010 r. d 6.06.2011 r.), co do trybu rozwiązania umowy („rozwiązanie umowy przez pracownika art. 30 § 1 pkt 3 na podstawie art. 55 § 1¹ kp”) oraz nie wykorzystania urlopu wypoczynkowego i konieczności zapłaty na jego rzecz ekwiwalentu za 28 dni. Po otrzymaniu wniosku o sprostowanie pozwana wysłała do powoda świadectwo pracy (z datą jego sporządzenia: 21.11.2011 r.), w którym jednak nie dokonała żadnych zmian w zakresie objętym wnioskiem powoda.

W dniu 2 grudnia 2011 r. powód został zarejestrowany przez PUP dla Powiatu (...) w T. jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. Rejestracji tej dokonano m.in. na podstawie wystawionego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 2 grudnia 2011 r. zaświadczenia (kierowanego do PUP dla Powiatu (...) w T.), stwierdzającego, że prezes zarządu pozwanej spółki potwierdził, że powód był zatrudniony w pozwanej w okresie od 4 maja 2010 r. do 6 czerwca 2011 r. i otrzymywał wynagrodzenie netto w wysokości 2000 zł.”

W uzasadnieniu podano, że „Powód nie wykazał, by z uwagi na otrzymanie wadliwie wypełnionego świadectwa pracy (w zakresie m.in. okresu zatrudnienia lub trybu rozwiązania umowy o pracę) poniósł szkodę w postaci nie podjęcia pracy oraz nie uzyskania przychodu bądź też z uwagi na odmowę przyznania mu określonego świadczenia (prawa do zasiłku dla bezrobotnych).

Wyrok uprawomocnił się z dniem 1 lutego 2013 r.

Dowód: pozew – k. 2-3 akt IV P 667/11, wyrok – k. 359-360 akt IV P 667/11, uzasadnienie – k. 389-432 akt IV P 667/11, zarządzenie – k. 453 akt IV P 667/11/

W sprawie IV P 285/13, prowadzonej przed Sądem Rejonowym – Sądem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu, zainicjowanej pozewem z dnia 29 marca 2013 r., skierowanym przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T., powód Z. J. domagał się m.in. sprostowania świadectwa pracy w zakresie podanych danych personalnych, wpisu dotyczącego wynagrodzenia chorobowego oraz podstawy prawnej rozwiązania stosunku pracy, a także po raz kolejny domagał się zapłaty odszkodowania za niewydanie lub wydanie niewłaściwego świadectwa pracy.

Wyrokiem zaocznym z dnia 14 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy uwzględnił żądanie w zakresie sprostowania świadectwa pracy (pkt. I sentencji) oraz oddalił powództwo w pozostałym zakresie.

Uzasadniając rozstrzygnięcie oddalające żądanie zapłaty odszkodowania Sąd Rejonowy wyjaśnił: „Powód przyznał, że o to odszkodowanie wnosił już w sprawie IVP 667/13 lecz chodzi w nowym postępowaniu o czas od wydania wyroku do dnia dzisiejszego (...) Trzeba wyjaśnić, że na pracowniku spoczywa ciężar dowodu, że świadectwo wydano po terminie lub jest niewłaściwe, że poniósł szkodę oraz że ta szkoda (polegająca na niemożliwości podjęcia odpowiedniej pracy) jest normalnym następstwem tych bezprawnych zachowań pracodawcy (art. 6 i 361 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.). Może on to wykazywać za pomocą wszelkich środków dowodowych. Szkodę – w postaci utraconego dochodu – wiąże się z brakiem możliwości podjęcia pracy przez pracownika (gdy potencjalny kolejny pracodawca odmówił zawarcia z nim umowy o pracę z powodu braku świadectwa pracy), bądź też zarejestrowania się przez niego w urzędzie pracy w charakterze bezrobotnego (co również uzależnione pozostaje od posiadania świadectwa pracy - § 3 ust. 1 pkt 3 i ust. 4 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 26 listopada 2004 r. w sprawie rejestracji bezrobotnych i poszukujących pracy, Dz. U. Nr 262 poz. 2607 ze zm.), co z kolei pozbawia go możliwości uzyskania zasiłku dla bezrobotnych. Pracownik musi zatem wykazać przed Sądem istnienie określonego uszczerbku oraz związek między jego odniesieniem a nie otrzymaniem w terminie właściwie sporządzonego świadectwa(...) Po pierwsze powód rozszerzając pozew podał jako uzasadnienie odszkodowania, że został od 17 stycznia 2013r.

pozbawiony świadczeń przedemerytalnych (k.16v). Wskazał, że w ZUS otrzymał odpowiedź, że nie ma prawa do świadczenia przedemerytalnego, ani na podstawie poprzedniego, ani obecnego świadectwa pracy. W poprzednim świadectwie dane osobowe były prawidłowe. Powód nie potrafił wskazać jaki związek ma treść świadectwa pracy z uzyskaniem świadczenia przedemerytalnego. Przesłanki do jego przyznania są złożone i zawarte w ustawie z 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych. Na rozprawie powód podał inną podstawę żądania odszkodowania brak możliwości zatrudnienia. Powód nie znalazł zatrudnienia także na podstawie poprzedniego świadectwa pracy, gdzie dane osobowe były prawidłowe więc nie przekonuje sądu twierdzenie, że ten błąd świadectwa pracy z dnia 12.02,2013r. zaważył aktualnie na otrzymaniu zatrudnienia.

Ponadto powód nie był w stanie podać nazw podmiotów, w których usiłował podjąć pracę. Powód nie udowodnił zatem, by którykolwiek z potencjalnych pracodawców chciał zawrzeć z nim umowę o pracę i zaniechał tego ze względu na brak właściwego świadectwa pracy. Powód nie wykazał również wysokości poniesionej z tego tytułu rzekomej szkody, a więc wysokości wynagrodzenia, które mógłby otrzymać w ramach nowego stosunku pracy. Nie wystarczy, zdaniem Sądu, ogólne i nie poparte żadnym dowodem, np. oświadczeniem podmiotu zainteresowanego zatrudnieniem powoda stwierdzenie, że nie znalazł zatrudnienia z uwagi na błędne świadectwo pracy. Powód znał przesłanki które musi spełnić do otrzymania odszkodowania z art. 99 kp, gdyż sąd do sprawy IVP 667/11 sporządził szerokie uzasadnienie. Gdyby powód rzeczywiście z powodu świadectwa pracy nie otrzymał zatrudnienia to logiczne, że by pamiętał jakiego pracodawcy to dotyczyło i jakie miał mieć wynagrodzenie.”

Wyrokiem z dnia 28 października 2013 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu oddalił apelację powoda.

Dowód: pozew – k. 2 akt IV P 285/13, wyroki i uzasadnienia – k. 28, 34-37, 82-87.

W pozwie w sprawie IVP 642/15 skierowanym przeciwko (...) Spółce z o.o. w T. oraz prezesowi zarządu M. S. (2), powód Z. J. (1) domagał się kwoty 5000 zł tytułem odszkodowania. W uzasadnieniu pozwu powód powoływał się na niewydanie świadectwa pracy, co spowodowało, że powód pozostawał bez pracy i bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych do kwietnia 2012 r., a także na niemożność otrzymania należnego świadczenia przedemerytalnego.

Sąd odrzucił pozew przeciwko pozwanej spółce . W uzasadnieniu podano ,że Powód dwukrotnie występował przeciwko pozwanej spółce z żądaniem zapłaty odszkodowania, na podstawie art. 99 kp. Dwukrotnie również Sąd Rejonowy w Toruniu (w wyrokach wydanych w sprawie IV P 667/11 i IV P 285/13) oddalał powyższe żądanie, z uwagi na niewykazanie powstania szkody w następstwie niewydania lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy. W niniejszym procesie powód po raz kolejny domagał się zapłaty niniejszego odszkodowania, powołując się na okoliczności faktycznie, które stały się podstawą faktyczną wyroków wydanych w dwóch wspomnianych sprawach, tj. fakt niezatrudnienia powoda w latach 2011 i 2012, brak możliwości zarejestrowania się w UP i otrzymania zasiłku dla bezrobotnych, czy też nieprzyznanie powodowi prawa do świadczenia przedemerytalnego. Mając zatem na uwadze tożsamość przedmiotowego roszczenia (w stosunku do identycznych żądań, zgłoszonych w sprawach IV P 667/11 i IV P 285/13), zarówno pod względem faktycznym jak też prawnym, Sąd – z uwagi na treść art. 199 § 1 pkt 2 kpc – zobligowany pozostawał do odrzucenia pozwu w stosunku do pozwanej spółki.

Dowód: pozew , wyrok z uzasadnieniem w sprawie IVP 642/15

Powód złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne w dniu 23.09.2013r. (ZUS Rp 26 k.1 akt Zus). Wniosek został złożony po zakończeniu sprawy IV P 285/13.

Decyzją ZUS z dnia 28.11.2013r. powód otrzymał świadczenie przedemerytalne za okres od następnego dnia po złożeniu wniosku (k.71 akt ZUS) Organ rentowy poznał prawidłowe dane powoda, okres zatrudnienia oraz znał tryb rozwiązania z powodem umowy o pracę czy wszystkie dane które były przedmiotem sporów o sprostowanie świadectwa pracy.

Dowód: wniosek o świadczenie przedemerytalne z załącznikami k.1 -31 akt ZUS teczka akt emerytalno – rentowych(ponowna numeracja od numeru 1 po k.155 tych akt) i k.169 akt sprawy, decyzje ZUS z dnia 4.11.2013r i 23.11.2013r. (k.67 i 71 akt ZUS teczka akt emerytalno –rentowych i k.163 akt sprawy)

Przy ustaleniu prawa do emerytury uwzględniono sporny okres zatrudnienia od 4 maja 2010r. do 6 czerwca 2011r. Organ rentowy poznał prawidłowe dane powoda, okres zatrudnienia oraz znał tryb rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Dowód: karta przebiegu zatrudnienia (k.17 akt emerytalno –rentowych II teczka) , pismo organu rentowego z dnia 26 lipca 2019r. k.96 akt sprawy

Powód po zwolnieniu stał przed siedzibą pozwanego na deszczu . Od wielu lat korzystał i korzysta z pożyczek w bankach .

Dowód: przesłuchanie powoda -protokół elektroniczny z dnia 19.12.2019r. od 00:03: 55, zeznania świadka H. J.-protokół elektroniczny z dnia 19.12.2019r. od 00:18: 42, zadłużenia dołączone do oświadczenia majątkowego (k.47-50)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalono na podstawie okoliczności bezspornych, zeznań świadka H. J. , przesłuchania powoda , a także dokumentów, złożonych do akt oraz dołączonych w aktach rentowych powoda i aktach spraw zakończonych IVP 667/11, IVP 285/13 i IVP 642/15 ,których autentyczności nie podważała żadna ze stron.

Zeznania powoda i świadka nie wniosły wiele do sprawy . Powód powoływał się na swoje stanowisko w poprzednich sprawach co było już przedmiotem rozstrzygnięć. Ponadto powód i świadek wielu okoliczności nie pamiętali w tym wszystkich przyczyn , daty czy wysokości zaciąganych pożyczek.

Sąd oddalił wnioski o przesłuchanie świadków M. S. (2) i P. K.(k.74) zawnioskowanych na okoliczność wydanie nieprawidłowego świadectwa pracy oraz wysokości szkody powoda. Świadkowie mogli posiadać wiedzę jedynie na okoliczność wydania nieprawidłowego świadectwa jednakże te fakty ,zostały ustalone i rozstrzygnięte w sprawach pracowniczych powoda dołączonych do akt sprawy, zatem przesłuchanie świadków było zbędne . P. K. to według oświadczenia współwłaściciel pozwanego , którego powód jak wskazał nigdy nie widział (k.128).

Odnosząc się do dokumentów bankowych trzeba wskazać ,że banki odmówiły wydania dokumentów o czym sąd zawiadomił pełn. powoda(k.157). Powód oświadczył na rozprawie przed sądem w dniu 19 grudnia 2019r. (k.128) ,że posiada te dokumenty.

W pierwszej kolejności należało ocenić czy roszczenie powoda były już uprzednio przedmiotem rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 2 kpc sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Powyższa negatywna przesłanka procesowa określana jest w piśmiennictwie jako zawisłość sporu (gdy sprawa jest w toku) lub powaga rzeczy osądzonej (gdy została już prawomocnie osądzona). Druga ze wskazanych sytuacji (res iudicata) zachodzi w przypadkach, gdy zapadło już prawomocne rozstrzygnięcie dotyczące tego samego przedmiotu postępowania (tożsamość roszczeń), które toczyło się między tymi podmiotami (tożsamość stron) (zob. M. Jędrzejewska w: Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza – postępowanie rozpoznawcze, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 1997, t. I, s. 339). Trzeba zarazem podkreślić, że tożsamość roszczenia występuje tylko wówczas, gdy identyczne są nie tylko przedmiot, ale i podstawa sporu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1971 r., II CZ 59/71, OSNC 1971/12/226; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1974 r., I CZ 144/73, LEX nr 7375; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 1997 r., I CKU 65/96, Prok. i Pr. 1997/7-8/41).

Powód powoływał się w sprawie na treść wyroku II PK 36/04, gdzie SN przyjął szerszą odpowiedzialność pracodawcy, stwierdzając, że pracownik może na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 300 k.p. dochodzić od pracodawcy naprawienia szkody wyrządzonej niewydaniem w terminie lub wydaniem niewłaściwego świadectwa pracy (art. 99 § 1 i 2 k.p.) innej niż utrata zarobków w związku z pozostawaniem bez pracy.

Sąd miał na uwadze, że Powód już uprzednio trzykrotnie występował przeciwko pozwanej spółce z żądaniem zapłaty odszkodowania.

W niniejszym procesie powód po raz kolejny domagał się zapłaty odszkodowania, powołując się na okoliczności faktycznie, które stały się podstawą faktyczną wyroków wydanych w dwóch wspomnianych sprawach IVP 667/11, IVP 285/13, tj. fakt niezatrudnienia powoda, brak możliwości zarejestrowania się w UP i otrzymania zasiłku dla bezrobotnych, czy też nieprzyznanie powodowi prawa do świadczenia przedemerytalnego. Mając zatem na uwadze tożsamość przedmiotowego roszczenia (w stosunku do identycznych żądań, zgłoszonych w sprawach IV P 667/11 i IV P 285/13), zarówno pod względem faktycznym jak też prawnym, Sąd – z uwagi na treść art. 199 § 1 pkt 2 kpc – zobligowany pozostawał do odrzucenia pozwu w części w stosunku do pozwanej spółki.

Jak już wskazano odrzucenie dotyczy braku możliwości podjęcia zatrudnienia, gdyż okres podnoszony w przedmiotowej sprawie (10 miesięcy pozostawał bez pracy k.73-pismo z dnia 6 czerwca 2019r.) pokrywa się z okresem podnoszonym w sprawach IV P 667/11 i IV P 285/13.

Tak samo został już rozpoznany okres braku otrzymania zasiłku dla bezrobotnych co wynika z przesłuchania powoda z dnia 19.12.2019r. We wniosku o wszczęcie egzekucji z 23.09.2015r. (k.3 akt sprawy) wynika, że powód otrzymał zasiłek dla bezrobotnych w kwietniu 2012r. Decyzja Starosty o przyznaniu zasiłku od dnia 17.04.2012r. była także dołączona do sprawy IVP 642/15(k.9) Sąd analizował te sprawy na co zwracał uwagę już na pierwszej rozprawie. Zatem zbędne było składanie w dniu 1.06.2020r. decyzji Starosty.

Tożsame było roszczenie i podstawa sporu. Niewydanie właściwego świadectwa pracy może pozbawić pracownika prawa do zasiłku dla bezrobotnych. Z uwagi na zbliżoną funkcję tego zasiłku do wynagrodzenia należy w tym przypadku stosować art. 99 k.p. w drodze analogii. Odpowiednio dotyczy to opóźnionego wydania świadectwa. Oznacza to, że w tych przypadkach pracownik może dochodzić od pracodawcy odszkodowania z tego tytułu, jednakże, jak się wydaje, nie w wysokości określonej w § 2, lecz odpowiadającej wartości utraconego zasiłku. Jest to uzasadnione stosowaniem art. 99 jedynie na podstawie analogii J. K., M. E., Komentarz aktualizowany do Kodeksu pracy Opublikowano: LEX/el. 2020)

Trzeba podkreślić, że z zaświadczenia z dnia 2.12.2011 (k.4 akt IVP 642/15 zaświadczenie złożone przez powoda) wynika, że Powiatowy Urząd Pracy w T. otrzymał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zaświadczenie z prawidłowym okresem zatrudnienia powoda oraz prawidłowymi danymi powoda)

Była także podstawa do odrzucenia pozwu o brak prawa do świadczenia przedemerytalnego za okres który był już uprzednio przedmiotem wyrokowania.

Przy czym trzeba zważyć, że przedmiot dotyczący świadczenia przedemerytalnego w tej sprawie jest szerszy, gdyż pełn. powoda w tym postępowaniu wskazywał ponadto na obniżone świadczenie przedemerytalne (k.102-protokół rozprawy z dnia 26.09.2019r. 00:03:02)

Należy zgodzić się z wyrokiem SN z 27.02.2007 r., II PK 208/06, OSNP 2008/7–8, poz. 99, że pracodawca odpowiada wobec pracownika za nieuzyskanie przez niego zasiłku przedemerytalnego, jeżeli szkoda jest normalnym skutkiem (art. 361 § 1 k.c.) zaniechania przez pracodawcę poświadczenia okresów pracy.

Powód złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne w dniu 23.09.2013r. (ZUS Rp 26 k.1 akt Zus). Wniosek został złożony po zakończeniu sprawy IV P 285/13.

Pozew o odszkodowanie za obniżenie świadczenia przedemerytalnego należało jednak oddalić, gdyż jak wynika z akt ZUS sporny okres zatrudnienia został uwzględniony (k.66 akt ZUSteczka akt emerytalno -rentowych). Decyzją ZUS z dnia 28.11.2013r. powód otrzymał świadczenie przedemerytalne za okres od następnego dnia po złożeniu wniosku (k.71 akt ZUS) Organ rentowy poznał prawidłowe dane powoda oraz poznał tryb rozwiązania z powodem umowy o pracę.

Pełn. powoda po rozprawie w dniu 19.12.2019r. został zobowiązany do złożenia w terminie 14 dni pisma procesowego w sprawie, po zapoznaniu się z aktami emerytalno-rentowymi, pod rygorem utraty prawa twierdzeń i wniosków na dalszym etapie postępowaniu Pełn. powoda w tym zakresie złożył dokumenty w dniu 1 czerwca 2020r. Dołączył decyzję ZUS z dnia 4.11.2013r. , która była znana sądowi i przedstawiona już w sprawie . Strona nie zwróciła uwagi ,że była kolejna decyzja ZUS z dnia 28.11.2013r. która faktycznie zmieniła stanowisko ZUS i na mocy której powód otrzymał świadczenie przedemerytalne za okres od następnego dnia po złożeniu wniosku (k.71 akt ZUS), przy czym trzeba wyjaśnić ,że to data wniosku określa datę od której świadczenie może być najwcześniej przyznane.

Także przy ustaleniu prawa do emerytury uwzględniono sporny okres zatrudnienia od 4 maja 2010r. do 6.06.2011r. co wynika z karty przebiegu zatrudnienia (k.17 akt emerytalno –rentowych IIteczka)

Powód w sprawie powoływał się także na konieczność utrzymania go przez żonę, konieczność zaciągania pożyczek. Trzeba wyjaśnić ,że na pracowniku spoczywa ciężar dowodu, że świadectwo wydano po terminie lub jest niewłaściwe, że poniósł szkodę oraz że ta szkoda (polegająca na niemożności podjęcia odpowiedniej pracy) jest normalnym następstwem tych bezprawnych zachowań pracodawcy (art. 6 i 361 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

Powód nigdy nie wykazał ,że nie mógł podjąć pracy z uwagi na brak lub nieprawidłowe świadectwa pracy. Powyższe było przedmiotem wcześniejszych prawomocnych już postępowań.

Powód podnosił w tym postępowaniu ,że fakt ,że nie mógł podjąć pracy w pierwszych miesiącach spowodował konieczność utrzymania powoda przez żonę, konieczność zaciągania pożyczek.

Konieczność utrzymania powoda przez żonę, konieczność zaciągania pożyczek może być skutkiem braku możliwości podjęcia zatrudnienia z uwagi na brak prawidłowego świadectwa pracy. Jednakże skoro pierwsza przesłanka tj. brak możliwości podjęcia zatrudnienia z uwagi na brak prawidłowego świadectwa pracy nie została wykazana, to nie ma zachowanego adekwatnego związku przyczynowego między działaniami pracodawcy a pożyczkami. Ponadto należało zwrócić uwagę ,że strona nie wykazała wysokości zadłużeń z powodu braku pracy, nie pamiętała od kiedy były brane pożyczki. (k.128) Zadłużenia dołączone do oświadczenia majątkowego (k.47-50) zostały pobrane w 2016 i w 2018r. zatem nie można ocenić aby miały związek z brakiem prawidłowego świadectwa pracy.

Utrata zdrowia w związku ze stanem na deszczu po zwolnieniu nie ma związku z błędną treścią świadectwa pracy .

W tej sprawie trzeba podkreślić ,że powód otrzymał od pozwanego świadectwa pracy lecz niewłaściwej treści . Związek nieprawidłowych treści z roszczeniami powoda został przeanalizowany.

Mając powyższe na uwadze była podstawa do oddalenia powództwa w pozostałym zakresie , nie zostały spełnione przesłanki z art. 471 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

W sprawie należy wyjaśnić ,że wobec braku w sprawie stanowiska pozwanego wyrok ma charakter wyroku zaocznego o czym sąd pouczył pozwanego.

O kosztach zastępstwa procesowego powoda z urzędu orzeczono na mocy § 8. pkt. 5 i § 15 ust.1 pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r.w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.